

FESTES
DE LA
TURAOLOT

DEL 7 A L'11 DE SETEMBRE DE 2022

PREGÓ DE FESTES DEL TURA 2022

Bon vespre a tothom!

Déu-n'hi-do quin goig que feu des d'aquí dalt.

Veiem per aquí convidats ben especials! Gràcies a tothom per ser-hi.

Podem dir que encara ens dura la impressió quan l'alcalde ens va encarregar aquest acte que marca l'inici de les Festes del Tura. Quin llamp de responsabilitat!

De fet, ens ha fet ser conscients que anem sumant anys, que cada figura de faràndula que hem fet ens ha anat marcant el pas del temps, i ens adonem que no és poc. Ha estat un: 'anar fent pausat però sense pausa'.

De ben joves ja vivíem les Festes amb molta intensitat, fins i tot podem afirmar que, des que la cercavila es va plantejar més participativa amb tota la faràndula de la ciutat, nosaltres ja hi vam ser amb la nostra colla portant alguna figura. I, alerta, que estem parlant d'una època que encara no n'hi havia cap de les nostres.

La nostra ocupació laboral s'ha anat movent entre els projectes que cadascú disposava segons la seva especialitat. A més, coincidim com equip docent de l'Escola Municipal d'Expressió i col·laborem més estretament com a constructors de faràndula.

Hi ha poca diferència en el repartiment de tasques que tenim entre nosaltres. A l'Àngel li van molt bé els invents i sempre està provant nous materials i maneres de fer. També, i molt important, és qui porta els números. Jo soc més de fer els primers esbossos per veure la imatge del que haurà de ser en volum i els últims retocs d'aerografia.

Pel que fa a la resta del procés no hi ha diferència. A vegades, quan s'han de fer les dues mans d'un mateix personatge, un pot estar fent la dreta i l'altra l'esquerra sense diferenciar la d'un o la de l'altre. Això sí, ens anem 'espiant' constantment la feina...

Nosaltres ens dediquem a construir personatges que ens encarreguen, intentant que adquireixin un aspecte satisfactori perquè arribi a l'alçada de les expectatives de qui l'ha encomanat, i que siguin del més bon utilitzar possible. El que esdevingui tot seguit dependrà totalment de cada entitat. Saber-los bellugar, o que adquireixin personalitat i carisma per a la població.

A Olot tenim faràndula amb majúscules. Hi ha la que en diem 'la principal'; la que ens estimem i ens la sentim de tots i totes, però resulta que no en tenim prou. Ajuntaments, penyes, barris, escoles, associacions... també han apostat per crear un símbol que els identifiqui i, al mateix

temps, pugui potenciar un sentiment de col·lectiu, i per això han anat veient la conveniència de tenir alguna figura de faràndula.

Doncs a mesura que ha anat sortint aquesta necessitat, nosaltres hem estat allà per entendre cada cas i així poder fer realitat l'encàrrec que se'ns ha presentat.

Vam començar de casualitat, ens van donar confiança per fer el primer i ens hi vam aventurar sense cap aspiració de donar continuïtat al que ha esdevingut una part important del nostre dia a dia professional.

Ja fa 28 anys que ens hi vam atrevir i encara tenim dubtes de si el tema tindrà continuïtat. Tant és així que, quan hem de comprar material, sempre mirem de no comprar-ne massa, no fos cas que en sobri. Perquè... ves a saber si aquell serà l'últim encàrrec.

Tal com ens ho plantejem també comporta, que no tinguem muntat un taller permanent, de fet, cada vegada que se'ns presenta algun encàrrec muntem la parada i en acabar, ho desmuntem i fins a la propera: 'si és que es dona el cas', per descomptat.

Som molt conscients que podem desenvolupar aquesta activitat perquè hem tingut la gran sort d'haver nascut i viscut a Olot, a la Garrotxa, on el significat de faràndula esdevé clau per entendre el teixit cultural i associatiu. On la faràndula ha anat adquirint una importància rellevant que no es dona en altres indrets. Doncs, en aquest mateix sentit, també hem gaudit de la proximitat, de la confiança que se'ns ha dispensat que havíem de ser nosaltres els creadors de gran part d'aquestes figures. Per aquesta manera d'entendre-ho us estem molt agraïts.

Ens hem agafat el pregó com un reconeixement a una trajectòria professional molt carregada de connotacions socials i de cultura popular.

Tot i que ens ha tocat a nosaltres, no ens el volem fer nostre.

Per això, des d'aquí fem valer les paraules que va dir l'alcalde: "que el fet d'encarregar el pregó a nosaltres, anava implícit un reconeixement a tota la gent que participa de la faràndula". Qui la cuida, qui la porta, qui els vesteix, qui fa estructures, qui fa les músiques, els balls i qui els balla. Per això, ho veiem de la mateixa manera, com un homenatge compartit i transversal.

De cadascuna de les peces en podríem explicar alguna anècdota més o menys reeixida que, de fet, l'anècdota moltes vegades ja ho és, de primeres, el tipus d'encàrrec en si, com l'hem d'interpretar o desenvolupar:

Per exemple, una penya ens encarreguen uns marrans amb rodes que han d'empaitar a la gent com si es tractés d'una festivitat de Sant Fermin. I, és més, vam preveure que no tindrien gaire èxit. Ja veieu si hi entenem d'aquestes coses!

Un altre exemple, de més recent, és una altra penya que ens va plantejar fer 5 copes d'Europa de futbol en format cap gros. No cal dir que encara no havíem fet res tant estrany, i per més inri, va ser entregar la feina i el Barça anar de mal en pitjor.

O, un altre exemple! Una associació musical ens planteja si una cabra podria tocar un sac de gemecs. En aquella època, gairebé no sabíem ni de quin instrument es tractava, això sí, sabíem què era una cabra.

O què dir quan una associació de veïns ens encarreguen uns ratolins perquè resulta que al barri hi havia hagut un abocador municipal. No cal mencionar que ens va sorprendre totalment com van saber girar la truita a un fet advers.

Ah, i un altre barri ens encarreguen un gegant negre, un sant i que ha d'anar de festa ballant amb una creu. Quina polseguera es va aixecar!

Una altra associació llavors també van voler un bou boig que tirés aigua per les banyes i que bellugués el cap. Concretament, aquest va acabar essent la nostra primera figura que havia de ser gestionada i portada per dues persones.

I què dir de l'escola que necessita una fada gegant que regui la saviesa dels alumnes. Per cert, un encàrrec ben rebut perquè hi ha poques gegantes soles i, a més, sense voler, es va acabar semblant a una mestra de la mateixa escola.

També ens van encarregar la rèplica del Pollastre. Tot i recuperar una part de la figura antiga resulta que finalment ens va sortir que pesava molt poc i, per contrarestar-ho, ens van demanar que hi afegíssim pes. I doncs, a posar-hi plom s'ha dit.

També recordem quan ens van portar l'Àliga Vella per restaurar. Se suposava que no hi havia pressa i, per això, la vam tenir tant de temps sense remenar que unes mallerengues hi van fer el niu dins la boca. Varen descobrir que l'Àliga era de mentida!

I així anar fent.

Alguna vegada ens pregunten quina ha estat la més difícil i la resposta és la següent: la primera. El motiu? Perquè no n'havíem fet mai cap i, a sobre, havia de ser dos gegants en un, un porc amb un xai a coll i havia de ser prou lleuger per seguir la Turinada de l'època en què s'entrava als bars del recorregut. De fet... ara que ho diem, molt lleuger no ens va quedar i prou que ens ho recorden sovint.

Un altre dels comentaris que solem rebre és: 'Quina satisfacció quan els veieu pels carrers, no?' Home, i tant! I ens satisfà molt i molt veure que la faràndula aglutina d'una manera transversal, i en un mateix espai, persones de totes les edats i condicions.

Quan ens trobem amb figures sorgides del nostre taller ens les sentim molt properes, però no les veiem com si fossin nostres. Hem après a veure-ho com un element que ja és de tots, perquè, en definitiva, nosaltres donem forma a les idees que se'ns transmeten i qui realment s'ho sent seu és cada membre de les entitats que és qui li donarà sentit en treure'ls al carrer durant molts anys generació rere generació.

És més, quan veiem que la gent acull a les figures com a membres destacats de la seva entitat, donem l'objectiu com a complert, el que esdevingui a partir de llavors, ja no depèn de nosaltres. Cal dotar-los d'ànima i personalitat.

I vet aquí que la Cercavila de Festes del Tura és, potser, l'acte més popular i participatiu, tant per la gent que passeja la faràndula com per la que fa d'espectadora i nosaltres la gaudim especialment per haver contribuït a fer-la cada vegada més gran i rica amb participants.

Després d'haver passat darrerament una època ben estranya que ens ha deixat ben descol·locats, malgrat que s'ha anat fent com s'ha pogut, aquestes Festes del Tura 2022 que anem encetant seran les primeres normals després de la pandèmia.

Normals per xalar-les amb seny i gresca, amb festes de retrobaments i encontres, de fer-la petar i de ballar, festes per a tothom, tothom, tothom, ni edats ni gèneres ni procedències quedaran excloses d'aquests dies de celebració que tant esperem i estimem.

Vinga doncs...

Bona Festa Major!

Visca la Verge del Tura i llarga vida a la faràndula!

Tavi Algueró

Àngel Rigall

Dimecres, 7 de setembre de 2022